

det Antal Elever, som er nødvendigt, for at der kan være et tilstrækkeligt Antal Jordemødre til Raadighed for Befolkningen. Det skal der ogsaa blive draget Om-sorg for.

Jeg maa i øvrigt takke saavel den ærede sidste Taler som de øvrige Talere for den store Velwillie, hvormed Lovfor-slaget er blevet modtaget, og fordi det fra alle Sider er blevet udtalt, at det skulde blive Lov endnu i denne Samling. Den Æn-dring, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) krævede i § 3, kan over-maade let foretages og vil ikke nødvendig-gøre nogen Udvalgsbehandling, for saa vidt det ærede Medlem paatalte, at der er foreskrevet en Betaling af 15 Øre pr. lø-bende km i Befordringsgodtgørelse for Jordemødre, som rejser til Jordemoder-konferencer — det er kun disse Rejser; det drejer sig om. Det ærede Medlem hævdede, at 15 Øre pr. løbende km var for lav en Betaling, naar man skal køre med Vogn, men for høj, naar man skal rejse med Jernbane eller Dampskib. Dette vil overmaade let kunne ændres til det rigtige, hvis man ganske simpelt stryger Ordene: „15 Øre pr. løbende km“ og sætter Punk-tum i Stedet for det Komma, som staar foran 15. Altsaa bestemmes det kun, at ligeledes skal der betales Befordringsgodt-gørelse for Rejser til Jordemoderkonfe-rencer, hvilket vil sige, at der vil være at betale Jordemødrene det, som er med-gaaet, hverken mere eller mindre. Det er altsaa overmaade let at imødekomme det ærede Medlems Krav, og jeg kan godt til anden Behandling stille Ændringsforslag desangaaende, hvis Udvalgsbehandling der-ved kan undgaas. Naar der er kommet til at staa 15 Øre pr. løbende km, er det, hvilket ogsaa fremgaar af Medicinalkom-missionens Betænkning, kun af den Grund, at man i Kommissionen har faaet oplyst, at denne Sum var den, som faktisk blev erlagt i Godtgørelse for Jordemødrenes Befordring til Jordemoderkonferencer, og man havde fundet det rigtigt at fastslaa ved Lov det, som traditionsmæssigt var blevet Regelen. Men der er ikke det mind-ste at indvende mod at stryge de 15 Øre pr. km og naa til det Resultat, at enhver Jordemoder faar betalt det, hun har lagt ud.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) nærede Tvivl om, hvorledes det forholdt sig med Hensyn til Jordlodden efter den Bestemmelse, som nu er indført i § 8. Jeg tror, at Forholdet i og for sig er ganske klart. Først fastsættes i § 8,

hvilken Mindsteløn disse Jordemødre skal have, og dernæst fastslaaes det, at efter denne Lovs Ikrafttræden kan der ikke til-lægges Jordemødrene Jordlod mere; men de, som allerede har en Jordlod, kan alt-saa faa Lov til at beholde den. Natur-ligvis maa der saa i Lønningen fragaa det Vederlag, som de maa yde for at have denne Jordlod; Lønningens Størrelse er jo fastsat i Forvejen. Om de nuværende Jordemødre derfor kommer til at beholde deres Jordlod, beror paa, om de kan blive enige med Amtet om, hvilket Beløb der skal afgaa i deres Pengeløn som Vederlag for, at de beholder deres Jordlod. Det, tror jeg, fremgaar meget klart af Lovfor-slagets nuværende Affattelse, og jeg tror ikke, at der paa dette Punkt er nogen Ændring nødvendig.

Jeg tror heller ikke, at der er nogen Ændring nødvendig til § 5, og jeg støtter det egentlig derpaa, at der er gjort Ind-vending mod § 5's Affattelse fra to Sider, dels fra det ærede 5te Medlem fra 2den Kreds (Piper) og dels fra det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen). Hver fra sin Side har de haft noget at indvende mod § 5, og det beror vist paa, at man i dens Affattelse netop har truffet Ret og Billighed fuldt ud, idet det fore-skriver, at naar Jordemødrene ikke har faaet deres Betaling inden 4 Maaneder, kan de hæve Pengene ved Kommunekassen, og saa kan Kommunerne kræve vedkom-mende tidligere Barselkvinde for Betalin-gen. Hvis den da ikke af hende eller af hendes Mand, hvis hun er gift, bliver er-lagt inden 2 Maaneders Forløb, er det Fattighjælp. Det synes mig at være en ganske tydelig og klar Bestemmelse, og det forekommer mig ikke at være nogen berettiget Indvending, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds fremkom med, naar han, saa vidt jeg forstod ham, sagde, at det var en Mangel, naar der ikke ud-trykkeligt var foreskrevet, at Kommunal-bestyrelserne skulde rette saadant Paakrav til vedkommende Barselkvinde, og deri vist skimtede den farlige Konsekvens, at man slet ikke rettede Paakravet og saa-ledes eftergav vedkommende dette Beløb, ogsaa i Tilfælde, hvor den paagældende var saaledes stillet i økonomisk Henseende, at hun godt kunde betale sely. Jeg tror dog virkelig, at Kommunalbestyrelserne vil sørge for at varetage Kommunernes øko-nomiske Interesser paa dette Punkt; jeg tror ikke, at der er mindste Grund til at tvivle om, at de vil gøre det. Men skulde de ikke villig varetage Kommunernes Inter-